

عنوان مقاله:

تحولات شعر نیمایی در ادوار چهارگانه

محل انتشار:

پژوهشنامه اورمزد، دوره 12، شماره 56 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

تهمینه مرادی - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

شعر نیمایی از جهات مختلف به خصوص فکر، شکل زبان موضوع و درون مایه با اشعار سنتی تفاوت محسوسی دارد. از ویژگی های بارز شعر نیمایی، عصیان نسبت به سنت های کهن شعری، گزینش ترکیبات، نحوه ی بیان، به کارگیری کلمات و... است که نهایتا به چهار دوره قابل تقسیم است؛ دوره نخست: از سال ۱۳۰۴ (آغاز سلطنت رضا خان) تا شهریور ۱۳۲۰ (آغاز حکومت محمد رضا پهلوی) دوره دوم: از سال ۱۳۲۰ تا ۱۳۲۲ (کودتای ۲۸ مرداد) دوره سوم: از سال ۱۳۳۲ تا ۱۳۴۲ (قیام پانزده خرداد) دوره چهارم: از سال ۱۳۴۲ تا ۱۳۵۷ (انقلاب اسلامی ایران) در هر یک از چهار دوره ی ذکر شده، شاعران برجسته ای ظهور کردند که هر یک بانی شاخه ای از پیشرفته ترین اشعار آن روز گردیدند، این مقاله با استفاده مطالعات کتابخانه به بررسی و تحلیل تحولات شعر نیمایی در این ادوار چهار گانه می پردازد. از طریق شعر معاصر می توان فراز و نشیب زندگی مردم ایران را، مرور و بررسی کرد. برای اینکه بتوانیم نمایی از آنچه در مورد شعر نو پدید آمده، بدست دهیم، باید شعرنو را به شاخه هایی تقسیم کنیم. در این رساله تحولات ادوار چهارگانه شعر نیمایی مورد بحث قرار می گیرد. سعی شده است وجوه تمایز شعر نیمایی را که از شعر ادوار گذشته، از لحاظ فکر، شکل، موضوع و سایر دگرگونی های حاصل آمده، مورد بررسی قرار گیرد. این ادوار از سال ۱۳۰۴ آغاز سلطنت رضا شاه پهلوی آغاز میشود؛ و با پیروزی شکوهمند انقلاب اسلامی در سال ۱۳۵۷ به پایان می رسد.

کلمات کلیدی:

شعر نیمایی، تحولات چهار گانه، نیما یوشیج

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1501979>

